

Sygn. akt II Ca 901/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 9 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Barbara Mokras SSR del. Anna Krysicka
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2018 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa P. C.

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 17 października 2017r. sygn. akt I C 558/17

1. oddała apelację,
2. zasądza od Towarzystwa (...) w W. na rzecz P. C. kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSR del. Anna Krysicka SSO Wojciech Vogt SSO Barbara Mokras

Dnia 29 maja 2018 roku

II Ca 901/17

UZASADNIENIE

Powódka P. C. wniosła przeciwko pozwanemu Towarzystwie (...) z siedzibą w W. o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 5.000,00 zł z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od dnia 16 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, ból i cierpienie oraz o ustalenie, że pozwany będzie ponosił

odpowiedzialność za ewentualne dalsze następstwa w zdrowiu powódki związane z wypadkiem powódki z dnia 20 grudnia 2015 roku. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pismem procesowym z dnia 30 sierpnia 2017 roku powódka zmieniła powództwo, wnosząc o zasądzenie na rzecz powódki kwoty 20.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od dnia 16 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, ból i cierpienie. Powódka podtrzymała żądanie w pozostałym zakresie.

Towarzystwo (...) w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 17 października 2017 r. zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki P. C. kwotę 20 000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 5 000,00 zł od dnia 16.01.2016r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 15 000,00 zł od dnia 05.09.2017r. do dnia zapłaty,

Ustalił odpowiedzialność pozwanego na przyszłość za skutki związane ze zdarzeniem z dnia 20.12.2015r., oddala powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach postępowania.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożyło pozwane Towarzystwo zaskarżając wyrok w całości. Zarzuciło:

1. obrazę przepisów postępowania;

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę dowodu w postaci zapisu z monitoringu obiektu aquaparku, dokumentującego przebieg wypadku z udziałem powódki, z którego to dowodu jednoznacznie wynika, że do upadku powódki doszło w wyniku jej nieuwagi przy opuszczaniu basenu jacuzzi,
- art. 328 k.p.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu wyroku opisu dowodów zgłoszonych w toku procesu przez pozwanego i nie wypowiedzenie się w kwestii tego, z jakich przyczyn dowody te nie zostały przeprowadzone,

2. obrazę przepisów prawa materialnego:

- art. 435 k.c. poprzez błędną ocenę prawną, że Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w U., Prowadzące aquapark na terenie którego powódka doznała szkody na osobie jest przedsiębiorstwem wprawianym w ruch za pomocą sił przyrody, tylko na tej podstawie, że podmiot ten odbiera od innego podmiotu wodę pochodzącą ze źródeł termalnych, którą wlewa do basenów pływackich i kąpielowych pod ciśnieniem nie innym, niż ciśnienie wody z sieci miejskiej, z której korzysta każdy Przeciętny _ odbiorca ciepła a nie uruchamia dla potrzeb prowadzenia działalności dużych mocy elementarnych oraz nie stwarza przez to zwiększonego niebezpieczeństwa dla użytkowników obiektu,
- art. 362 k.c. – poprzez błędną ocenę prawną, że powódka nie przyczyniła się w jakimkolwiek stopniu do powstania szkody na jej osobie, pomimo że materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że wyłączną przyczyną wypadku była nieuwaga, a nie zostało udowodnione, aby prowadzący aquapark w jakikolwiek sposób zawinił powstanie szkody, w szczególności poprzez zastosowanie niewłaściwych schodów i poręczy, prowadzących do jacuzzi,

3. Wniósł również o przeprowadzenie dowodów:

- Koncesji geologicznej na korzystanie z wód termalnych wraz z załącznikami stanowiącymi podstawę udzielenia koncesji, w tym projektu zagospodarowania złoża,
- projektu technicznego funkcjonowania aquaparku, obejmującego proces wydobywania wody ze źródeł, sposób jej dystrybucji do basenów przeznaczonych dla użytkowników.,

- dokumentacji technicznej dotyczącej instalacji jacuzzi wraz z atestami,.

W oparciu o powyższe wniosł o zmianę wyroku i oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Skarżący podnosi w swojej apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Zarzut ten nie jest uzasadniony.

W myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym tu unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.

Cechą istotną swobodnej oceny dowodów jest ich bezstronna ocena (por. np. K. Piasecki, w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 – 505, pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006, t. I, s. 1026). Takiej właśnie – tj. bezstronnej oceny – dokonał Sąd I instancji.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP. 1966, nr 4, s. 20). Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał.

Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należycie uzasadnił.

Z nagranie wideo w żaden sposób nie wynika aby wyłączną winę za wypadek ponosiła powódka.

Należy podkreślić, że nie ulega wątpliwości iż art. 435 k.c. nakłada odpowiedzialność tylko na takie podmioty, które prowadzą przedsiębiorstwo lub zakład „wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody”. Ustawodawca przykładowo wskazuje, że chodzi tu o takie siły przyrody, jak para, gaz elektryczność, paliwa płynne. Brak jest jednak określenia kiedy można przyjąć, że dane przedsiębiorstwo/zakład jest „wprawiane w ruch” za pomocą tych sił. Przyjmuje się jednak, że odpowiedzialność przewidywana przez omawiany przepis dotyczy jedynie takich podmiotów, których funkcjonowanie opiera się na wykorzystaniu sił przyrody, a zatem jest uzależnione od wykorzystania tych sił (por. A. Śmieja, w: System PrPryw, tom 6, 2014, s. 579; M. Safian, w: Pietrzykowski, Komentarz k.c., tom I, 2015, s. 1457; A. Olejniczak, w: Kiedyba, Komentarz, KC, T. III, 2014, art. 437 k.c., pkt. i inni).

Wykorzystanie sił przyrody jest zatem „siłą napędową” przedsiębiorstwa lub zakładu umożliwiającą osiągnięcie celu ich funkcjonowania (zob. wyr. SN z 18.9.2002 r., IIICKN1334/00; wyr. SN z 6.2.2004 r., II CK 397/020).

Wiele mówiące są również wykluczenia z zakresu tej odpowiedzialności. Nie odpowiadają w oparciu o ten art. przedsiębiorstwa, których funkcjonowanie oparte jest w głównej mierze na pracy mięśni człowieka lub zwierzęcia oraz bezpośrednim wykorzystaniu elementarnych sił przyrody (np. urządzeń poruszanych siłą wód płynących).

Nie może ulegać wątpliwości, że Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w U. jest przedsiębiorstwem, w którym wykorzystanie sił przyrody jest siłą napędową umożliwiającą osiągnięcie celu jego funkcjonowania. Przepis nie rozróżnia wielkości tych sił. Wnioski więc skarżącego zmierzające do wykazania skali tych wielkości są bezzasadne, w sytuacji gdy bez tych sił cel funkcjonowania przedsiębiorstwa nie byłby osiągnięty. Parki wodne są jednoznacznie wskazywane w literaturze i orzecznictwie jako przedsiębiorstwa spełniające kryteria z art. 435 k.c. (por. Mariusz Zelek, w: M. Gutowski KC, t. I, Warszawa 2016, s. 1766 i wskazana tam literatura i orzecznictwo).

Powyzsza szkoda nie nastąpiła z powodu siły wyższej ani z wyłącznej winy poszkodowanej lub osoby trzeciej za którą nie ponosi odpowiedzialności. Jedynie te okoliczności mogłyby uwolnić pozwanego od odpowiedzialności. W tej sytuacji dowody zgłoszone przez pozwanego nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji. O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.

Anna Krysicka Wojciech Vogt Barbara Mokras